

hed for at påklage sagen til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.

Hr. Bjørn Elmquist glemmer også, at som anklagemyndighed - det er jo det, vi er som folketingsmedlemmer - er det faktisk os, der skal tage den europæiske menneskerettighedskonvention i betragtning, når vi vurderer, om Rigsretten er egnet som en brugbar konstruktion i det danske retssystem. Det er vores ansvar. Og her vil jeg godt høre hr. Bjørn Elmquists kommentar til, om han finder, at der er rimelig grund til at antage, at Rigsretten som konstruktion er i konflikt med den europæiske menneskerettighedskonventions artikel 6, som meget klart siger, at en tiltalt har krav på en upartisk og uafhængig domstol.

Det er jo, hvis man læser al litteratur om den europæiske menneskerettighedskonventions artikel 6, en meget vid betragtning, der skal lægges til grund, når man vurderer, om der er tvivl om uafhængigheden og upartiskheden. Og når man så husker, at anklagemyndigheden - Folketinget i denne situation - udpeger halvdelen af dommerne, er der så ikke en rimelig tvivl, som burde komme anklagede til gode?

(Kort bemærkning).

Svend Aage Jensby (V):

Det er hr. Bjørn Elmquists bemærkninger om problematikken beslutning eller ikkebeslutning, som kalder mig herop.

Jeg går ud fra, at hr. Bjørn Elmquist har studeret rigsretsloven og dermed også § 42 og læst, hvad Rigsrettens dommere siger. De starter bl.a. med at slå fast, efter at de citerer Retslægerådets erklæring i uddrag, at Erik Ninn-Hansens intellekt er reduceret i betragtelig grad, og så siger:

»Efter de foreliggende lægelige oplysninger finder Rigsretten, at Ninn-Hansens helbredstilstand fortsat udelukker hans deltagelse i domsforhandlingen«. Og så kommer det længere nede: »På denne baggrund har Rigsretten i medfør af rigsretslovens § 42 enstemmigt besluttet at udsætte sagen indtil videre«.

Og hvis man så ser i § 42, som der klart og tydeligt henvises til, står der:

»Udebliver tiltalte eller kan han ikke straks bringes til stede ...« - dermed sidestilles den sygdom, som har ramt Ninn-Hansen - »... afgør retten, efter at anklageren og forsvareren har ytret sig, hvad der så skal ske«, dvs. om sagen skal udsættes, eller der skal ske noget andet. Anklageren og forsvareren har efter den kendelse, som Rigsrettens dommere enstemmigt

har afsagt, og hvori de henviser til § 42, haft lejlighed til at ytre sig.

Det, jeg vil slutte af med, er, at som jeg har oplevet hr. Bjørn Elmquists retspolitiske holdninger gennem tiderne, går jeg ud fra, at hr. Bjørn Elmquist ubetinget vil anerkende, at Ninn-Hansens intellekt er i en sådan tilstand, at han ikke er i stand til at forsvare sig mod de alvorlige anklager, der rettes mod ham. Retslægerådet har sagt, at det er reduceret i en sådan grad, at Rigsretten ikke foreløbig tør fremme sagen.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Hr. Bjørn Elmquist har ordet for en kort bemærkning. Hr. Torben Lund er på formandens liste. Tag det roligt.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Jo tak. Jeg skal nok tage det - nå, det var ikke til mig.

Først til hr. Svend Aage Jensby, som talte om en kendelse - der er jo udtrykkelig ikke afsagt en kendelse i denne sag, det er en beslutning. Og vi ved fra mødet i Udvalget for Forretningsordenen, hvor vi to gange har haft anklagerne, vore befuldmægtigede, inde, at der ikke var en forudgående procedure.

Så det, som hr. Svend Aage Jensby her siger - hvis ellers han hørte efter, hvad jeg sagde - er faktisk forkert. Det kan alle, der har været til stede i Udvalget for Forretningsordenen, bevidne.

Der er ikke afsagt en kendelse efter en procedure. Der er meddelt en beslutning uden forudgående procedure. Forsvarer og anklager har ikke haft lejlighed til at ytre sig. Og det er netop det, vi efterlyser. Og hvis det er det, der er grundlaget for hr. Svend Aage Jensbys afvisning af at lade sagen køre videre, så synes jeg han skylder os at komme på talerstolen og trække sit første indlæg tilbage.

Så skal jeg prøve at vende mig til nogle af de spørgsmål, der blev stillet mig. Først til hr. Hans Engell, der citerede Eva Smith.

Jeg har også læst Eva Smiths artikel nøje, og jeg har læst mange andre dygtige juristers artikler i denne sag, og jeg må sige, at der er forskelle i opfattelsen. Også folk, der tidligere har advaret mod at starte en rigsretssag på dette grundlag, har nu senere hen sagt, at når den er i gang, så bør vi ikke stoppe den. Professor Ditlev Tamm skrev det i Politiken nogenlunde samtidig med, at Eva Smith havde sit indlæg.